

Het eerste zaadje is jaren geleden gelegd

Bijgedragen door Monique
vrijdag 20 februari 2009
Laatst geupdate op vrijdag 20 februari 2009

Het eerste zaadje is jaren geleden gelegd: tijdens een ijzige wintertocht op de Grevelingen gaf Frans vd Lelie ons een houten peddel. Vreemd, een dergelijk smal blad, je voelde het water zomaar zingen door de peddel, je voelde alle trillingen van het water naar je handen gaan, zo is het begonnen.

Daarna meer en meer kilometers peddelen met die rare tandenstoker, de kajak van Freya H uitproberen tijdens een workshop, voor het eerst in een zelf gebouwde skin-on-frame van Tom en Dick zitten. Zo is het van droom wens idee naar spijkers met koppen (uhum nietjes in strippen) en uiteindelijk resultaat gegaan.

Wat doe je als totale beginners in houtwerk: ongehinderd door enige kennis begin je spontaner, enthousiaster en wat blijkt als je iets echt wil dan vallen alle puzzels op de juiste plaats. Gelukkig weten we ook dat er ergere zaken zijn dan een kromme kajak….

Eerst op zoek naar een type kajak: Black Pearl smal en laag, ok. Toen een werkplek: na een beetje speurwerk konden we terecht bij Desto in Yerseke, ok. Hout (lange strippen Noors sparrenhout) besteld en meteen maar een kuiprand (bij de ontwerper van die fantastische Tahe) ok.

De tekeningen komen binnen mijn hemel wat staat hier in godsnaam, de epoxy en hars en glasvezel oh jee hoe werkt dit spul.

Maar alles went, ook nieuw materiaal en nieuwe werkwijzen. Op ons eigen tempo, soms snel, soms langzaam. De strippen zijn met groef en sleuf aan elkaar gelijmd en vastgeniet langs de mallen terwijl de lijm droogt. De mallen zijn houvast: om recht te blijven werken, om de lijnen er in te houden, om gelijk te blijven met links en rechts.

Bij oneffenheden werd ons motto “Er komt toch epoxy overheen” naast “als je het niet probeert dan weet je het nooit” en “meet met een stok ipv van met een liniaal/meetlint” en “met passen en meten is de meeste tijd versleten” en “koop een boot en werk je dood”.

3-dimensionaal denken krijgt een enorme stimulans en 10 x slikken voor je verder gaat ook. Romp met hout en glasvezel gevormd, omdraaien en de binnenkant romp glasvezelen …. brrrr een stuk lastiger! Mallen er weer in en dan hetzelfde principe met het dek om te strippen.

Juiste afstanden houden voor de kuip, centreren, glasvezelen.

Het klinkt simpel achteraf dat is het tijdens het werk niet altijd. Maar we vorderden en vonden oplossingen (uitbesteden ;-)) en corrigeerden en lachten want hoe dan ook het was ons feestje! Negatieve mallen maken (uh???)! Gaten in het dek (pffjew…zweet zweet) zagen, luiken en dekfittingen er in. Kuip en rand maken: met epoxy lukt alles en als je epoxy mix te warm (@#%&^*) wordt, dan ga je vanzelf heel snel handelen. Dek en romp zijn klaar en nu alles vastlijmen. Het is een KAJAK!!

Schuren en plamuren en schuren en nog een beetje schuren, (uche..uche..) is het het al glad genoeg? Uiteindelijk de eerste lagen grondverf erop, weer schuren, dan de jacht lak erop. De lak dient om de epoxy voor uv-licht te beschermen en de kajak tegen die Japanse oesters. Deze lak wordt namelijk kei en keihard. En doet die eerste kras echt pijn?

Dit is in sneltreinvaart hoe we tot deze creatie van een iets te zware maar loeisterke Black Pearl zijn gekomen die ook nog eens lekker zit en heel fijn vaart (maar dat is een ander verhaal…).

Je kunt nu die fantastische polyester Tahe aanschaffen, maar zelf bouwen is een uniek en onbetaalbaar kado!

Naast internetsites hebben we ook een paar boeken gelezen (jaha maar soms moet je het echt verzinnen waar je bij staat!)

“The stripbuilt sea kayak” Nick Schade
“Kayaks you can build” Ted Moores & Greg Rossel
“Praktijkhandboek kunststoffen” Gerard Lok
“Handboek Gereedschap” Albert Jackson & David Day

